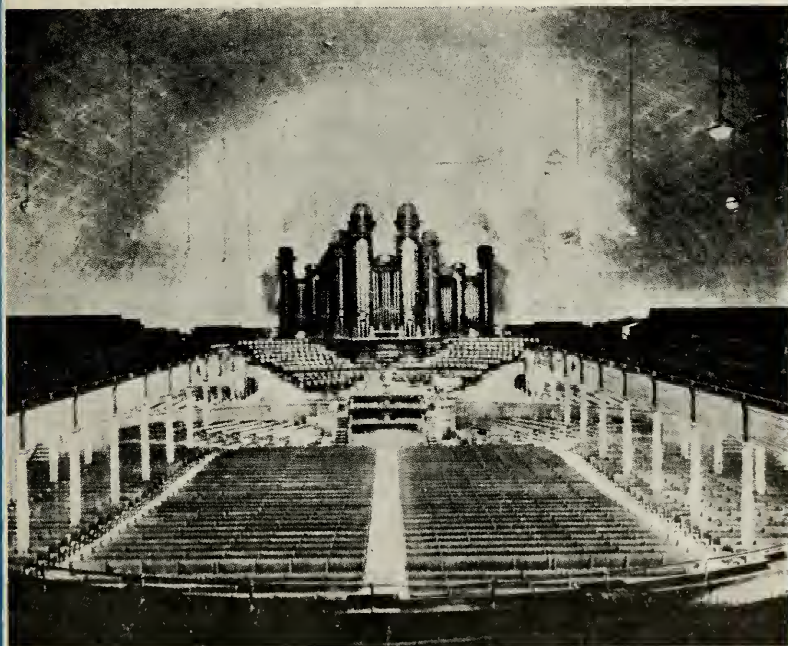
SKANDINAVIENS STJERNE

NR. 11 NOVEMBER 1946 95 AARG.

Tabernaklet i Salt Lake City.

De dødes Forløsning

Af Præsident *Joseph F. Smith.*
Den 6. Præsident for Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Evangeliet forkyndt for de døde.

Den 3. Oktober 1918 sad jeg i mit Værelse og grundede over Skrifterne og tænkte paa det store Forsoningsoffer, der blev bragt af Guds Søn til Verdens Forløsning og den store og vidunderlige Kærlighed, der blev manifesteret af Faderen og Sønnen ved Forløserens Komme til Verden, for at Menneskeheden ved at udvise Lydighed mod Evangeliets Principper kunde blive frelst.

Medens jeg sad saaledes, faldt mine Tanker paa Apostelen Peters Skrivelser til de første Hellige * * * Jeg aabnede Bibelen og læste det tredie og fjerde Kapitel af Peters første Brev, og jeg følte mig dybere grebet end nogensinde før af følgende Skriftsteder:

Thi ogsaa Kristus led een Gang for Synder, en retfærdig for uretfærdige, for at han kunde føre os hen til Gud, han, som led Døden i Kodet, men blev levendegjort i Aanden, i hvilken han ogsaa gik hen og prædikede for Aanderne, som var i Forvaring, som fordum var genstridige, dengang Guds Langmodighed ventede i Noas Dage, medens Arken byggedes, i hvilken faa, nemlig otte Sjæle blev frelste igennem Vand.« (1. Peter 3: 18—20).

»Thi derfor blev Evangeliet forkyndt ogsaa for døde, for at de vel skulde være dømte paa Menneskers Vis i Kodet, men leve paa Guds Vis i Aanden.«

Et Syn af de Døde.

Medens jeg sad og tænkte over de Ting, som er skrevet, blev mine Forstaaelses Øjne aabnet, og Herrens Aand hvilede over mig, og jeg saa Hærskarer af døde, baade store og smaa. Og der var samlet paa eet Sted en utallig Mængde retfærdige Aander, som havde været trofaste i Jesu Vidnesbyrd, medens de levede i Kødet, og som havde opsendt Ofre i Lighed med Guds Søns Forsoningsoffer og havde lidt Trængsler i deres Forløsers Navn. Alle disse havde forladt denne dødelige Til-

stand med urokkelig Tro paa en herlig Opstandelse gennem Gud Faderens og hans enbaarne Søns Jesu Kristi Naade.

Jeg saa, at de var fyldt med Glæde og Lykke og frydedes, fordi deres Forløsnings Time var for Haanden. De var samlet og ventede paa Guds Søns Komme til Aandeverdenen for at forkynde deres Forløsning fra Dødens Baand. Deres hensmuldrede Legemer skulde opstaa i deres fuldkomne Skikkelse, og deres Aand og Legeme skulde forenes for aldrig igen at blive adskilt, saa at de kunde modtage en Fylde af Glæde.

Frelseren gik ikke til de Onde.

Medens denne uhyre Skare ventede og frydede sig over, at deres Forløsnings Time var kommet, viste Guds Søn sig for dem, idet han forkyndte de trofastes Frigørelse fra Dødens Baand. Og der prædikede han det evige Evangelium for dem, Læren om Opstandelsen og Menneskehedens Forløsning fra Faldet og fra personlige Synder paa Betingelse af Omvendelse. Men til de onde gik han ikke, og blandt de ugudelige og uomvendte, som havde besmittet sig i Kødet, blev hans Røst ikke hævet, ej heller skuede de oprørske, som havde forkastet de gamle Profeters Vidnesbyrd og Advarsler, hans Nærværelse eller saa hans Ansigt. Hvor disse var, herskede der Mørke, men blandt de retfærdige var der Fred, og de Hellige frydede sig over deres Forløsning og bøjede Knæ og anerkendte Guds Søn som deres Forløser og Befrier fra Døden og Helvedes Lænker. Deres Ansigter skinnede, og Herrens Straaleglans hvilede over dem, og de sang Lovsange til hans hellige Navn. * *

Overdraget retfærdige Missionærer.

Jeg saa, at Herren ikke personligt gik blandt de onde og ulydige, som havde forkastet Sandheden, for at undervise dem; men se, blandt de retfærdige organiserede han Styrker og udvalgte Sendebud, iklædte Magt og Myndighed fra det Høje og gav dem Fuldmagt til at bringe Evangeliets Lys til dem, som var i Mørke, ja, til

alle Aanderne. Og saaledes blev Evangeliet prædiket for de døde. Og de udvalgte Sendebud gik frem for at forkynde, at Herrens forjættede Dag var kommet og for at forkynde Frihed til dem, der var i Fængsel; ja, til alle, som vilde omvende sig fra deres Synder og modtage Evangeliet. Saaledes blev Evangeliet prædiket for dem, som var døde i deres Synder, uden Kundskab om Sandheden eller i Overtrædelse, idet de havde forkastet Profeterne. Disse blev belærte om Tro paa Gud, Omvendelse fra Synd, stedfortrædende Daab til Syndernes Forladelse, den Helligaands Gave ved Haandspaalæggelse og Evangeliets andre Principper, som var nødvendige at de skulde kende, for at de kunde blive dømt i Følge Mennesker i Kødet og leve i Følge Gud i Aanden.

Glade Tidender om Befrielse.

Og saaledes blev det kundgjort blandt de Døde, baade store og smaa, uretfærdige saavel som retfærdige, at Forløsningen var blevet tilvejebragt gennem Guds Søns Forsoningsoffer paa Korset. Saaledes blev det kundgjort, at vor Forløser tilbragte sin Tid i Aandeverdenen med at instruere og berede Profeterne, som havde baaret Vidnesbyrd om ham i Kødet, saa at de kunde bringe Forløsningsbudskabet til alle de døde, som han ikke personligt kunde gaa til paa Grund af deres Oprør og Overtrædelse, saa at de gennem hans Tjeneres Administration kunde høre hans Ord.

En Forsamling af Trofaste.

Blandt de store og mægtige, som var forsamlet i denne uhyre Forsamling, var Fader Adam, den gamle af Dage og alles Fader, og vor herlige Moder Eva sammen med mange af hendes trofaste Døtre, der havde levet gennem Tiderne og tilbedt den sande og levende Gud. Abel, den første Martyr, var der og hans Broder Seth, en af de mægtige, som var i sin Fader Adams udtrykte Billede. Noa, som advarede mod Floden; Sem, den store Højpræst; Abraham, de trofastes Fader; Isak, Jakob og Moses, den store Lovgiver i Israel; Esajas, som havde profeteret, at Forløseren skulde forkynde Frihed til de

fangne og aabne Fængslets Døre for dem, der var bundne, var der ogsaa.

Yderligere Ezekiel, som i et Syn havde set den store Dal med tørre Ben, der skulde iklædes Kød for at komme frem i de Dødes Opstandelse som levende Sjæle; Daniel, som forudsaa og forkyndte Oprettelsen af Guds Rige i de sidste Dage for aldrig igen at blive ødelagt eller givet til noget andet Folk; Elias, som var med Moses paa Forklarelsens Bjerg; Profeten Malakias, som bar Vidnesbyrd om Elijahs Komme — om hvem Moroni ogsaa talte til Profeten Joseph Smith — idet han erklærede, at han skulde komme førend Herrens den store og forfærdelige Dag.

Alle disse og mange flere, endog Profeterne, som boede blandt Nephiterne og bar Vidnesbyrd om Guds Søns Komme, fandtes i denne Forsamling og ventede paa deres Forløsning, for de døde havde betragtet deres lange Fraværelse fra deres Legemer som Trældom. Disse underviste Herren og gav Magt til at komme frem efter hans Opstandelse fra de Døde, for at komme i hans Faders Rige, for der at blive kronet med Udødelighed og evigt Liv og fortsætte deres Arbejde, som var blevet forjættet af Herren og være Deltagere af alle de Velsignelser, som venter dem, som elsker ham.

Profeten Joseph Smith og min Fader Hyrum Smith, Brigham Young, John Taylor, Wilford Woodruff og andre udvalgte Aander, som var blevet holdt tilbage for at komme frem i Tidernes Fyldes Husholdning for at tage Del i Grundlæggelsen af det store Sidste Dages Værk, indbefattet Opførelsen af Templer og Udførelsen af Ordinancer deri til de Dødes Forløsning var ogsaa i Aandeverdenen. Jeg saa, at de var ogsaa blandt de ædle og store, som var udvalgt i Begyndelsen til at være Ledere i Guds Kirke. Endog førend de blev født, modtog de sammen med mange andre deres første Lektier i Aandeverdenen og blev beredte til at komme frem i Herrens beskikkede Tid for at arbejde i hans Vingaard til Menneskehedens Frelse.

Hedengangne Ældster fortsætter deres Arbejde.

Jeg saa, at de trofaste Ældster i denne Husholdning, naar de forlader dette Jordeliv, fortsætter deres Arbejde at forkynde Omvendelsens og Forløsningens Evangelium blandt dem, som er i Mørke og i Syndens Trældom i de Dødes store Aandeverden. De Døde, som omvender sig, vil blive forløste, ved Lydighed til Guds Hus' Ordinancer, og efter at de har betalt Straffen for deres Overtrædelse og er vasket rene, vil de modtage Belønning i Følge deres Gerninger, for de er Arvinger til Frelse.

Saaledes blev Synet af de Dødes Forløsning aabenbaret for mig, og jeg bærer Vidnesbyrd om, at denne Beretning er sand, i vor Herre og Frelsers Jesu Kristi Navn, Amen.

(Gospel Doctrine, pp. 597—601.

Troen, en Drivkraft i vor Undervisning

Af Dr. *Milton R. Hunter.*

At være Lærer eller Lærerinde i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige er et de mest betydningsfulde Kald, som en Mand eller Kvinde kan modtage. For mere end hundrede Aar siden, da Gud gengav det sande Evangelium til Jorden gennem Profeten Joseph Smith, forkyndte han, „at et vidunderligt Værk var ved at komme frem blandt Menneskenes Børn," og erklærede i adskillige Aabenbaringer, at det største og gavnligste Arbejde, som nogen kunde være beskæftiget i, var at forkynde Frelsensplanen for Menneskeheden. Derfor paaligger der hver Mand og Kvinde, som er saa lykkelige at være blevet kaldet til at undervise i Kirken det uhyre Ansvar at lede sin Klasses Medlemmer langs Lysets og Sandhedens Sti, der fører os tilbage til Guds Nærhed.

Uden en dyb og varig Tro vil en Mand og Kvinde ikke opnaa Sukces i sit Kald som Lærer i Kirken. Og hvad skulde være Brændpunktet i denne Tro? Det skulde være Tro paa den Herre Jesus Kristus, at han virkelig

er Verdens Frelser og det eneste Navn givet under Himlen, hvorved Menneskene kan modtage Frelse og komme tilbage til deres evige Faders Nærhed; ogsaa Tro paa den Kendsgerning, at Faderen og Sønnen viste sig for den unge Profet Joseph Smith og gennem dette Syn aabnede den sidste Evangeliehusholdning; atter, Tro paa alle Guds Ord, der er givet os gennem de hellige Profeters Mund fra Fader Adams Dage til Profeten Joseph, ja, selv til vor nuværende Præsident George Albert Smith.

Det er denne dynamiske Tro, som tjener som Drivkraft ved Undervisningen. Ligegyldigt hvor lærd en Lærer kan være, hvor stort et Ordforraad han kan være i Besiddelse af eller hvor fin hans filosofiske eller videnskabelige Uddannelse kan være, saa vil hans Lærdomme, hvis han ikke nærer oprigtig Tro paa de Fakta, der tidligere er nævnt, være tomme og livløse. Mangel paa Oprigtighed og Tro hos Læreren kan straks mærkes af selv de mindste Børn. Og denne Mangel paa Tro hos Læreren kan ødelægge Troen hos dem, der bliver underviste. Husk den Advarsel, der blev givet af Frelseren: „Det var bedre, at en Møllesten skulde hænges omkring hans Hals, og han blev sænket i Havets Dyb, end at han skulde forarge en af disse smaa."

De Mænd og Kvinder, som arbejder som Tjenere i Kirken, skulde i Hjerte og Sjæl, i Tale og Handling udvise den Tro, som Pionererne udviste, da de blev uddrevet fra deres Hjem fire-fem Gange og maatte rejse mere end tusinde miles vestpaa og oprette et Rige i Hjertet af Vestens store Ørken. De skulde have Del i den dynamiske Tro, som fik Enok, Abraham, Jareds Broder, Nephi, Moses, Joseph Smith og andre af de hellige Profeter til at tale med Gud Ansigt til Ansigt som en Mand taler med en anden og endog til at skue hans Nærhed.

Lærere i Kirken erholder gennem Ydmyghed, Bøn og et retfærdigt Levned den ophøjede Tro, som er mægtigere end Rigdom, verdslig Kundskab eller en stor Stilling; og gennem denne Tro vil man føle en Drivkraft i

vore Lærdomme, som vil faa dem, som man underviser, til med Sikkerhed at vide, at vi forkynder det evige Livs Ord, at vi er Lærere om det Lys og den Sandhed, som bringer evig Glæde til dem, som modtager Budskabet.

En gentaget Advarsel

Iblandt de Sidste Dages Hellige findes der endnu dem, som tror, at den russiske Kommunisme er god, og nogle gaar saa vidt, at de lærer, at den er en Forløber for Den forenede Orden. Disse Lærdomme er ikke sande, og de Sidste Dages Hellige advares imod dem.

En Udtalelse om dette Emne blev givet af Det første Præsidentskab den 3. Juli 1936 under Overskriften „En Advarsel til Kirkens Medlemmer."

Kirkens Medlemmer opfordres indtrængende til omhyggeligt at læse denne Udtalelse, der lyder saaledes:

„Med stor Beklagelse erfarer vi gennem paalidelige Kilder, at nogle af Kirkens Medlemmer direkte eller indirekte tilslutter sig Kommunismen og tager Del i dens Aktiviteter.

Kirken blander sig ikke i og har ikke til Hensigt at prøve paa at forstyrre dens Medlemmers fulde Udøvelse af politisk Frihed inden for vor Konstitution, (den amerikanske) som Herren har erklæret „at have oprettet ...... „gennem vise Mænd, som jeg har oprejst i den selvsamme Hensigt," og om hvis Principper Profeten ved Indvielsen af Kirtland Tempel bad, at de maatte „bestaa for stedse."

Men Kommunismen er ikke et politisk Parti inden for Konstitutionen; det er et Regeringssystem, der er i Modstrid med vor konstitutionelle Regeringsform, og det vilde være nødvendigt at ødelægge vor Regering, førend Kommunismen kunde indføres i De forenede Stater.

Eftersom Kommunismen vilde ødelægge vor amerikanske konstitutionelle Regering, er det forræderisk

Sluttes Side 193.

Floden var intet mere eller mindre end at rense Jorden ved Daab. Endnu engang i den nære Fremtid vil Jorden blive døbt, ikke med Vand, for Herren sluttede den Pagt med Enok, at han ikke igen vilde ødelægge Verden med Vand, men ved vor Herres Komme vil Jorden modtage en Daab af Ild og den Helligaand.

Hvis Herren skulde gøre i Dag, hvad han gjorde førend Floden og fjerne alle de retfærdige fra Jorden, er jeg overbevist om, at Tilstanden vilde være akkurat lige saa slet, som den var før, og at Ondskaben blandt de ugudelige vilde være lige saa stor, som den var i Noas Dage.

Historien aabenbaret Enok.

For at komme tilbage til vor Beretning: Verdens Historie blev aabenbaret for Enok fra Begyndelsen til Enden. Al Ondskaben baade i Noas Dage, i Tidens Midte og i de sidste Dage blev vist ham. Han saa alle Jordens Indbyggere. Han saa Floden komme over Jorden og Jorden atter befolket paa hele dens Overflade, og igen glemte Menneskene Gud og gjorde Oprør imod Lyset og Sandheden og opsatte deres egne Regeringer i Opposition mod Guds Love. Tidernes Midte blev vist ham, og han saa Guds Søn opløftet paa Korset som et Offer for Adams Overtrædelse og for at forløse alle, som var villige til at modtage Evangeliet og holde ud til Enden. Da disse Ting blev præsenteret for Enok, græd han, og han blev meget forbavset over at se Herren græde og sagde:

»Hvorledes er det, at Himlene græder og udgyder deres Taarer som Regn paa Bjergene? Hvorledes er det, at du kan græde, da du er hellig og fra al Evighed til al Evighed?«

Herren svarede ham ved at sige, at han og Himlens Hærskarer græd paa Grund af Menneskenes Oprør. Herren finder ikke Behag i at se Folk lide; men naar de bryder Herrens Befalinger og gør Oprør mod alt, hvad der er godt, maa de lide, og det er den Hævn, der bliver udmaalt over dem paa Grund af deres egen Ugudelighed.

Lidelse forklaret.

Endvidere sagde Herren til Enok som Forklaring paa denne Lidelse:

»Se disse dine Brødre, de er mine Hænders Gerninger, og jeg gav dem deres Kundskab paa den Dag, da jeg skabte dem, og i Edens Have gav jeg Mennesket sin Handlefrihed.

Og til dine Brødre har jeg sagt og ligeledes givet Befaling, at de skulde elske hverandre, og at de skulde vælge mig, deres Fader, men se, de har ikke Kærlighed, men de hade deres eget Blod.

Og min Fortørnelses Ild er optændt imod dem; og i min evige Mishag vil jeg sende Floden over dem, thi min frygtelige Vrede er optændt imod dem.

Se, jeg er Gud, *Helligaandens Navn* er mit Navn; Raadsmand er mit Navn, og ligeledes er mit Navn endeløs og evig.

Derfor kan jeg udrække mine Hænder og holde alle de Skabninger, som jeg har gjort, og mine Øjne kunde ogsaa gennemskue dem; og iblandt alle mine Hænders Gerninger har der ikke været saa stor Ugudelighed som iblandt dine Brødre.«

Dette er en frygtelig Anklage imod denne Jords Indbyggere. Maaske dette er Grunden til, at Jesus Kristus blev sendt her i Stedet for til en eller anden Verden. for i en anden Verden vilde de ikke have korsfæstet ham, og hans Nærværelse var nødvendig her paa Grund af denne Jords Indbyggeres yderliggaaende Ondskab.

Jorden græder.

Enok saa ned paa Jorden, og vi læser:

»Han hørte en Røst fra dens Indre, sigende: Ve, ve over mig, Menneskenes Moder. Jeg er i Pine, jeg er træt paa Grund af mine Børns Ugudelighed! Naar skal jeg hvile og blive renset fra den Urenhed, som er udgaaet fra mig? Naar vil min Skaber helliggøre mig, at jeg maa hvile, og Retfærdighed forblive en Tid paa mig.«

Og da Enok hørte Jorden græde, græd han igen, og han bønfaldt Herren om at lytte til Jordens Bøn og have Medlidenhed med hende, og han sagde: „Naar Menneskesønnen kommer i Kødet, skal Jorden hvile? Jeg beder dig vise mig disse Ting."

»Og Herren sagde til Enok: »Se, og han saa og skuede Menneskesønnen opløftet paa Korset efter Menneskers Vis.

Og han hørte en høj Røst, og Himlene blev tilslørede, og alle Guds Skabninger sørgede, og Jorden sukkede, Klipperne revnede, og de Hellige opstod og blev kronede med Herligheds Kroner ved Menneskenes Søns højre Haand.

Og saa mange af Aanderne, som var i Fængsel, kom frem og stod ved Guds højre Haand. Resten blev tilbageholdt i Mørkets Lænker indtil den store Dags Dom.«

Enok beder igen.

Derpaa saa Enok Frelseren stige op til Faderen, og atter bad han sigende:

»Vil du ikke komme tilbage til Jorden? Thi efterdi du er Gud, og jeg kender dig, og du har sværget til mig og befalet mig at bede i din Enbaarnes Navn, og du har skabt mig og givet mig Ret til din Trone, og dette ikke af mig selv, men formedelst din egen Naade, derfor beder jeg dig, om du ikke igen vil komme til Jorden.

Og Herren sagde til Enok: Saa sandt jeg lever, skal jeg komme i de sidste Dage, i Ugudelighedens og Hævnens Dage, for at opfylde den Ed, jeg har svoret dig angaaende Noas Børn.

Og Dagen skal komme, da Jorden skal hvile, men før den Dag skulle Himlene formørkes, og et Mørkets Slør skal indhylle Jorden; Himlene skulle ryste og ligeledes Jorden og stor Trængsel skal der være iblandt Menneskenes Børn; men mit Folk vil jeg bevare.«

Derpaa blev disse Dage vist Enok og atter læser vi:

»Men førend den Dag saa han stor Trængsel iblandt de ugudelige, og han saa ogsaa Havet, at det var oprørt, og Menneskenes Hjerter forsmægtede, idet de med Frygt ventede paa den almægtige Guds Dom, som skulde komme over de ugudelige.

Og Herren viste Enok alle Ting, ja, lige til Verdens Ende; og han saa de Retfærdiges Dag, deres Forløsnings Time, og annammede en Fylde af Glæde.«

En Forberedelses Dag.

For mig har det altid været af største Interesse. Jeg er glad for, at Herren aabenbarede dette til Enok, og at vi har det, for det vil tjene til at berede os til at møde Situationen, som vi finder den i disse „Ondskabens og Hævnens Dage“ og gennem Trofasthed være forberedte og værdige, naar denne store Dag skal komme, efter at Krigene, Tumulterne og Prøverne er forbi og

Retfærdigheden proklameret, og Jordens Bøn fuldtud er blevet opfyldt, saa at Fred og Hvile og Retfærdighed kan bo paa Jorden en Tid.

Aabenbaret til Jareds Broder.

Endnu engang aabenbarede Herren denne Beretning fra Begyndelsen til Enden til en gammel Profet. Da Jareds Broder gik op paa Bjerget med 16 smaa Sten og bad Herren om at røre ved dem, saa at de kunne skinne og give Lys i Skibene, som Nephiterne krydsede de store Vande i, saa var hans Tro saa stor, at han saa Herrens Finger. Øjensynligt kendte han førend dette Besøg ikke saa meget til Herrens Person som os i Dag. Han faldt til Jorden af Forfærdelse, og efter at han havde faaet Kontrol over sig selv bad han Herren om at aabenbare hele sin Skikkelse for sig, og dette gjorde Jesus, for det var Jesus Kristus, som rørte ved disse Sten. Nu, hvis der er nogen af eder, der tror, at vor Frelser havde et Legeme af Kød og Ben, førend han blev født i Betlehem, ønsker jeg at fortælle eder, at det var hans aandelige Legeme, som Jareds Broder saa, og at det havde samme Skikkelse som det Legeme han modtog, da han i Kødet kom til Jorden.

Vor Forløser havde intet Legeme af Kød og Ben, førend han kom til denne Jord, og hele den mægtige Gerning han udførte førend dette Tidspunkt, blev udført, medens han var en aandelig Personlighed. Da Jareds Broder saa Herrens Legeme og talte med ham, befalede Herren ham at skrive paa et Sprog, som intet Menneske kunde læse, alt det, som Herren havde aabenbaret ham, og denne Aabenbaring var Jordens Historie fra dens Begyndelse til dens Ende.

Saa alle Ting.

Ligesom Enok saa Jareds Broder alle Ting; men det blev befalet ham, at han skulde forsegle denne Optegnelse. Herren sagde til ham, at han vilde give ham to Sten, som han ogsaa skulde forsegle sammen med den-

(Fortsættes).

Fortsat fra Side 192.
mod vore frie Love og ikke patriotisk af en amerikansk Borger at være Kommunist eller støtte Partiet.

Til vor Kirkes Medlemmer siger vi, — Kommunismen er ikke Den forenede Orden, og har kun ren overfladisk Lighed dermed; Kommunismen er baseret paa Intolerance og Tvang, Den forenede Orden paa Kærlighed og Handlefrihed; Den forenede Orden er frivillig Indvielse og Opofrelse.

Kommunisterne kan ikke oprette Den forenede Orden, ej heller vil de forsøge derpaa. Den forenede Orden vil blive oprettet af Herren i hans egen bestemte Tid og i Overensstemmelse med Kirkens faste foreskrevne Orden.

Yderligere bliver den beskyldt gennem almene Rapporter, som ikke med Held er blevet dementeret eller modbevist, for at holde Kontrol over om ikke i Virkeligheden at foreskrive det Folks religiøse Liv, der lever indenfor dets Jurisdiktion, ja, for at den endog række sin Haand ind i Familiekredsens Hellighed og ødelægger det normale Forhold mellem Forældre og Børn, alt sammen paa en Maade ukendt og ubilliget af den konstitutionelle Regeringsform, vi lever under. Saadan Indblanding er i Modstrid med Evangeliets fundamentale Lærdomme og Kirkens Orden.

Kommunismen, der saaledes staar fjendtlig overfor loyalt amerikansk Borgerskab og er uforenelig med sandt Medlemsskab af Kirken, kan ingen amerikansk Borger og intet trofast Kirkemedlem tilslutte sig.

Vi opfordrer alle Kirkens Medlemmer til fuldstændigt at sky Kommunismen. Vor guddommelig inspirerede konstitutionelle Regering og vor Kirkes Velfærd forlanger, at Kommunismen ikke skal have nogen Plads i Amerika."

HEBER J. GRANT.

J. REUBEN CLARK, JR.

DAVID O. Mc. KAY.

(The Deseret News, 31. Aug. 1946).

KREDSLÆRERNES BUDSKAB
November 1946

»Kærlighed og Venlighed«

De fleste af os nærer venlige og sympatiske Følelser overfor en Ven eller Bekendt, som er blevet ramt af en eller anden Ulykke; men undertiden undlader vi at følge denne indre Tilskyndelse, der paavirker os til at vise Venlighed og Godhed hver eneste Dag, uden at en eller andens Sorg maa tilskynde os dertil.

Hver eneste Dag skulde vi udvise Kærlighed og Venlighed. Hver Morgen, naar vi vaagner, skulde vi være besjælet med Ønsket om at udvise Hjælpsomhed, Kærlighed, Omtanke og Opmærksomhed mod alle Mennesker. Vor Kærlighed og Venlighed skulde omfatte hele Verdenen; vi skulde trøste dem, der er sorgbetynget og forny Livsglæden hos dem, der er undertrykte og ensomme.

En hel Del af os faar aldrig Anledning til at udføre det, som Verden kalder for stort; men vi kan til Stadighed nære Omsorg for andres Velfærd og Lykke. Vi kan udføre Tjenester for vore Medmennesker og derved adlyde den guddommelige Befaling, at »Du skal elske din Næste som dig selv.«

I Beskrivelsen af den sidste Dom, saaledes som den gives af Matthæus, bliver det kvalitetsmæssige i ens Kærlighed og Venlighed mod vore Medmennesker fremstillet som værende en afgørende Faktor for vor endelige Frelse. I det 25. Kapitel, Vers 34—40, læser vi:

»Da skal Kongen sige til dem ved sin højre Side: Kom hid. I min Faders velsignede og arv det Rige, som er beredt for eder, fra Verdens Grundvold blev lagt! Thi jeg var hungrig, og I gav mig at spise. Jeg var torstig, og I gav mig at drikke. Jeg var fremmed, og i tog mig til eder. Jeg var nogen, og I klædte mig. Jeg var syg, og I saa til mig. Jeg var i Fængsel, og I kom til mig. Da skal de retfærdige sige til ham: Herre, naar saa vi dig hungrig og gav dig Mad eller torstig og gav dig at drikke? Naar saa vi dig fremmed og tog imod dig, eller nogen og klædte dig? Og Kongen skal svare og sige til dem: Sandelig siger jeg eder: Hvad I har gjort imod en af disse mine mindste Brødre, det har I ogsaa gjort imod mig.«

Efter at have læst de foregaaende Vers, er det indlysende, at vor Kærlighed til vore Medmennesker er et Tegn paa vor Kærlighed til Jesus Kristus. Der findes ingen Kærlighed til Gud, uden den har Rod i vor Kærlighed til vore Medmennesker. Hvis vi i Sandhed elsker Verdens Forløser og al Retfærdigheds Fader, saa vil vore Hjerter ogsaa være fulde af Kærlighed mod vore Medmennesker, og denne Kærlighed vil komme til Udtryk i vor Venlighed og Gerninger mod andre.

Lad os derfor kultivere dette medfødte Karaktertræk — Kærlighed mod vore Medmennesker. Lad os være venlige og ømme mod hinanden. Lad os tilegne os Kristi Aand, der er Kærlighedens og Venlighedens Aand, og lad den gennemsyre vort Liv.

Efteraars-Distriktskonferencerne 1946

Den 28. September 1946.

Ungdomsforeningerne og Koret gav Aabningsprogrammet med 48 til Stede. Dette var en Aften, som gav stort aandeligt Udbytte, fordi begge Organisationer udførte et særdeles udmærket Program.

Den 29. September.

Præstedømsmøde, 20 til Stede. Følgende talte: Ældste Sigfred Andersen, København; Ældste Andreas Fristrup, Aalborg; Distriktspræsident Villiam Pedersen, Peter Olsen, Esbjerg og Biskop Chris. A. Petersen. Til Slut talte jeg om Præstedømmets Pligter.

Kl. 10,00: Søndagsskolen og Kvindelig Hjælpeforening udførte Programmet. Til Stede 68. Programmet var af en meget fin Karakter, og lige førend jeg talte, fik jeg overrakt en Buket, ligesom Forhøjning var fuld af Blomstervaser.

Kl. 14,00 havde vi vort Funktionærmøde, hvor der var 25 til Stede, og der diskuterede vi Esbjerg Grens Problemer. Næsten alle tog Del i dette Møde.

Kl. 19,30; til Stede ved dette Møde 60.

Distriktspræsident Villiam Pedersen afgav sin Rapport, og derpaa beskikkede vi Søster Grethe Hansen som Missionær, hvorefter hun holdt sin Afskedstale. Musikken blev udført af Koret og Andreas Fristrup, som sang en Solo. Følgende Brødre talte: Biskop Chris. A. Petersen, Jes P. Jessen og Hustru, som snart vil rejse til Amerika. Resten af Tiden blev overgivet til Præsident Alma L. Petersen.

Den 30. September. Kvindelig Hjælpeforenings Bazar.

42 til Stede. Et virkeligt godt Program blev udført, og der kom en pæn Sum ind til at hjælpe Kvindelig Hjælpeforening i dens Arbejde. Søskendes Offervilje viste sig tydeligt; saaledes blev der givet 7,50 Kr. for en Pakke amerikansk Tyggegummi.

Alma L. Petersen, Missionspræsident.

AALBORG — 5., 6. og 7. Oktober 1946.

Konferencen indledes med en Koncert Lørdag Aften den 5. Oktober Kl. 20,00. Efter en Del gode Musiknumre blev Grenens nye Missionærer præsenteret af Præsident Alma L. Peder-

sen. Det var Rita Bukke, Frank Sandberg, Børge Andersen og Peter Olsen. »Dette er nogle af Mormonismens Frugter,« bemærkede Præsident Petersen. Bemærkninger af Missionspræsidenten. Til Stede 194.

Præstedømsmøde Søndag Morgen Kl. 9,00. Tale af Distriktspræsident Henry Løjborg, Præsident Alma L. Petersen, Ældste Sigfred Andersen, København, Ældste Figat H. Breum, København, Missionær L. Nielsen Clark. Til Stede 49, deraf 9 Missionærer.

Kl. 10,00: Gudstjeneste. Et særdeles udmærket Program blev udført af Børnene. To Sange af en Gruppe Børn; en Solosang af et Barn; en Evangeliesamtale af en Børnegruppe; en Tale af en Pige; en Klaversolo af et Barn. To Sange af 15 af Kvindelig Hjælpeforenings Søstre. Korte Taler af fire af Søstrene. En Tale af Missionær Nettie Clark. Tale af Grensforstander og Præsident Petersen. Til Stede 197.

Kl. 14,00 — Funktionærmøde. Tale af Axel Mathiesen, Henry Løjborg og Missionspræsidenten. Til Stede 62.

Kl. 19,00 — Gudstjeneste. Tale af Distriktspræsident Henry Løjborg. Missionærerne blev derpaa beskikket. Børge Andersen af Præsident Alma L. Petersen, Frank Sandberg af sin Fader Emil Sandberg og Rita Bukke af Præsident Alma L. Petersen. Derefter talte de nye Missionærer. En Tale af Missionær August Nielsen, Holger Jørgensen og Præsident Alma L. Petersen. Til Stede 141.

AARHUS — 12., 13. og 14. Oktober 1946.

Konferencen indlededes med en Koncert den 12. Oktober 1946. Et smukt og inspirerende Program blev udført. Ældste Thorvald Jensen sang vor dejlige Missionærsang: »I'll go where you want me to go, dear Lord«, og Distriktspræsident Frede Thomsen talte om det Offer, Missionæren yder. Ældste Figat Breum talte om Missionærarbejdet, og Missionærerne Peter Olsen og Svend Jensen bar begge deres Vidnesbyrd. Bemærkninger af Missionspræsident Alma L. Petersen, der kaldte paa den 76-aarige gamle Missionær N. Carlsen, der talte om Evangeliets Sandfærdighed.

Søndag Kl. 9,00 — Præstedømsmøde under Missionspræsidentens Ledelse. Mange stærke Vidnesbyrd blev baaret af de tilstedeværende Brødre. Præsident Alma L. Petersen talte om Præstedømmets Betydning og tilskyndede Brødrene til at efterleve Evangeliet, saa de kunde blive værdige til dets Velsignelser. Paamindede Brødrene om at holde »Stjernen« og læse den ny Bog, der for Øjeblikket vil blive oversat i den »Tidernes Tegn«. Bad os alle om at prøve paa at sælge »Stjernen«, Mormons Bog og vore andre Bøger. Til Stede 47.

Kl. 10,00 — Gudstjeneste under Ledelse af Søndagsskolen og Kvindelig Hjælpeforening. Et særdeles godt Program blev udført af Bornene. 1. Klasse fortalte saaledes Beretningen om Jesu Fødsel og sang den smukke Primarysang: »Jeg har to Hænder smaa«. Anna Lise Svendsen fremsagde de 10 Bud og Alice Thomsen de 13 Trosartikler. Irma Jensen fortalte om »Jesu Fremstillelse i Templet«, Lise Hansen om »Jesu Daab«, Ingerlise Møller om »Det ufrugtbare Figentræ«, Ruth Ottendahl om »De ti spedalske« og Leo Thomsen om »Jesus stiller Stormen paa Søen«.

Kl. 10,45 blev Tiden overgivet Kvindelig Hjælpeforening. Den Kvindelige Hjælpeforenings Præsidentinde, Str. Nelly Olsen, forklarede Foreningens Hensigt, hvorefter Kvindelig Hjælpeforenings Kor sang den inspirerende Sang: »Har jeg gjort noget godt?« Den 1. Taler var Str. Lilly Nielsen, der talte over Emnet: »Elsk Gud og vor Næste som os selv«. En Oplæsning af Str. Edith Nielsen. De næste Talere var Str. Ellen Christensen og Jytte Christensen fra København.

Præsident Petersen fortalte os, at vi forventede at have 400,000 Medlemmer i vore Søndagsskoler i hele Verden. Henvendende sine Bemærkninger til de unge, advarede dem om at holde sig moralsk rene og paamindede dem om Præstedommets Betydning og at holde det helligt og holde deres Bønner Morgen og Aften. Opmuntrede de Hellige til at leve i Kærlighed og Harmoni med hinanden. Udpegede vor Kirkebygnings Hellighed.

Kl. 14,00 — Funktionærmøde. Præsidentinden for Grenens Kvindelige Hjælpeforening, Søster Nelly Olsen, var første Taler. Fortalte om, hvorledes hun modtog Evangeliet. Str. Edith Nielsen talte dernæst og bar sit Vidnesbyrd og sagde, at hun var lykkelig for, at hendes Mand var blevet kaldt som Missionær. Str. Astrid Jensen sagde ogsaa, at hun var lykkelig for, at hendes Mand var værdig til at gaa paa Mission og læste forste Vers af »Om af Trængsel du maa proves, svigt dog ej«. Bemærkninger af Distriktspræsident Frede Thomsen og Missionspræsident Alma L. Petersen. Kirkens Generalautoriteter blev foreslaaet og opretholdt af de tilstedeværende. Til Stede 84.

Kl. 19,00 — Gudstjeneste. Distriktspræsident Frede Thomsen gav en Rapport over Tilstanden i Aarhus Distrikt, hvorefter de tre nye Missionærer: Richard Nielsen, Peter Olsen og Svend Aage Jensen blev beskikket og talte til Forsamlingen. Præsident Alma L. Petersen takkede alle vore Venner, som var til Stede. Paamindede om, at i Guds Rige er der mange Boliger, og at Gud er villig til at holde sine Løfter til os, hvis vi holder hans Befalinger. Til Stede 172.

Den 14. Oktober 1946 Kl. 20,00 afholdt Den kvindelige Hjælpeforening en meget vellykket Bazar, ved hvilken der indkom 338,00 Kr. Til Stede 114.

ODENSE — 20. og 21. Oktober.

Kl. 9,00—10,00 — Præstedømsmøde. Til Stede 11 Mænd, der alle bar deres Vidnesbyrd. Tale af Missionspræsident Alma L. Petersen.

Kl. 10,00—12,00 — Søndagsskole. Tale af Søster Valborg Knudsen, Søster Anna Jørgensen og Søster Nelly Olsen. Til Stede 40.

Kl. 19,00 — Gudstjeneste. Tale af Peter Olsen, Don Nelson og Præsident Alma L. Petersen. Ved dette Møde blev Kirkens Generalautoriteter foreslaaede og opretholdt af de tilstedeværende. Til Stede 42.

Mandag den 21. Oktober — Kvindelig Hjælpeforenings Bazar.

Gud vil selv tale til Jordens Nationer

Af Præsident *Brigham Young.*

Synes De, at der hersker store Uroligheder blandt Folket? Alt, hvad vi hidtil har hørt og erfaret, kan næsten ikke kaldes et Præludium til den Prædiken, som skal gives, naar Herrens Tjeneres Røst tier, og Herren siger til dem: „Kom hjem, nu vil jeg tale til Jordens Nationer„. Alt, hvad vi nu har hørt, er intet mod det, som vi vil høre om Ild og Sværd, Storm og Jordskælv, Hagl og Regn, Lyn og Torden og alle mulige frygtelige Ødelæggelser. De vil høre om store Byer, der vil synke i Jorden med alle deres Indbyggere. Havet vil hæve sig og oversvømme stærke og store Byer. Hungeren vil spredes over Nationerne, og disse vil rejse sig til Krig mod hverandre, Rige mod Rige, Stat mod Stat selv i vort eget Land. De vil ødelægge hverandre uden den mindste Frygt for Blod, hvad enten det er deres Naboer eller Familie, som bliver dræbt, eller dem selv; det vil ske dem, som det skete Jarediterne, de vil udrydde hinanden til sidste Mand og det paa Grund af den Hævngerrighed, som Satan indgyder i deres Hjerter, fordi de har forkastet Lovens Ord og har overladt sig til Satan, som gør med dem, hvad han vil. Maaske De

synes, at det, De nu har bevidnet, er grusomt, men Guds trofaste Folk vil blive Vidner til Ting, som vil faa dem til at lukke Øjnene paa Grund af den store Sorg, som er kommet over de ugudelige Nationer. De trofastes Hjerter vil fyldes med Smerte for dem.

Fra Missionsmarken

KØBENHAVN *(Daabshandling).* — Den 28. August 1946 blev *Grethe Viola Marie Jensen* døbt af Missionspræsident Alma L. Petersen, Haandspaalæggelse af Grensforstander Rich. Gregersen.

(Daabshandling). — Den 25. Sepember 1946 døbtes *Else Grethe Andersen* af Missionspræsident Alma L. Petersen, Haandspaalæggelse af Grensforstander Rich. Gregersen.

(Velsignelse). — Den 6. Oktober 1946 blev Vagn-Oluf Andersen, Søn af Oscar Andersen og Str. Else Grethe Andersen, født Rasmussen, velsignet af Ældste Orson B. West. Vagn-Oluf er født i København den 1. November 1938.

MISSIONÆRER

Ankomst:

Den 1. Oktober 1946 ankom Ældste Martin Jensen Isaksen og Hustru Nikoline Petersen Isaksen fra Kalifornien til Danmark.

Den 15. Oktober 1946 ankom følgende Missionærer til den danske Mission: Axel F. Andreasen og Hustru, Lene F. Andreasen fra Orem, Utah; Raymond George Andersen fra Spanish Fork, Utah; Edward Peter Larsen fra Logan, Utah; Kenneth E. Jensen fra Bremerton, Washington; Ivan Rudolph Hansen fra Salt Lake City, Utah, og Conrad J. Hansen fra Utah.

Den 15. Oktober 1946 begyndte følgende danske Søskende deres Missionærarbejde; Carlo Leth fra København; Richard Nielsen, Svend Aage Jensen og Peter Olsen fra Aarhus; Frank Sandberg og Børge Andersen fra Aalborg; Grethe Hansen Jensen fra Esbjerg og Ruth Hansen og Grethe Stromberg fra København.

Beskikkelser:

Martin Jensen Isaksen og Hustru, Nikoline Petersen Isaksen, er beskikket til at arbejde i København Gren; Axel F. Andreasen og Hustru, Lena F. Andreasen, i Esbjerg; Raymond George Anderson og Edward Peter Larsen i Aarhus; Kenneth E. Jensen i Aalborg; Ivan Rudolph Hansen og Conrad J. Hansen i Ribe; Carlo Leth i Randers; Richard Nielsen i København; Grethe Hansen Jensen og Grethe Stromberg i Aalborg; Ruth Hansen i København; Frank Sandberg og Børge Andersen i Esbjerg; Peter Olsen i Odense og Svend Aage Jensen i Silkeborg.

Forflyttelser:

Don Hale Nelson er forflyttet fra Randers til Odense og Max Erwin Landon fra København til Silkeborg.

SØNDAGSSKOLEN

(December)

NADVERVERS

Vor Frelser kom til Jorden ned,
han for os bittert led.
Og sejrede saa vi fik Fred,
ved Nadverbordet i Enighed.

KORLEKTIER.

1. Søndag: (Matt. 3: 2.) »Omvend eder, thi Himmeriges Rige er kommet nær.«

2. Søndag: (Matt. 3: 8.) »Bær derfor Frugt, som er Omvendelsen værdig.«

3. Søndag: (Matt. 2: 2.) »Hvor er den Jødernes Konge, som nu er født; thi vi har set hans Stjerne og er kommet for at tilbede ham.«

4. Søndag: (Matt. 2: 7.) »Da kaldte Herodes hemmeligt Vismændene til sig og spurgte dem nøje om Tiden, da Stjernen havde vist sig.«

Vil I frem i Verden store og smaa
Vil I lyde Herrens Bud,
Hvad I gør i Ufuldkommenhed,
har Jesus lidt for, som I ved;
men hvis du med oprejst Pande gaar frem,
for at stride for Sandhed og Ret,
da skal Viljen dig styrke, og Gud dig lede,
og en fast Tro vil faa Bjergene til at glide,
Og af Naade og Kærlighed kan vi mødes med dem,
som til Faderen vender hjem.

INDHOLD

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.
Klostertrykkeriet, København.